

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: J. J.

proti

žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 1. 2019 č. j. MSK 123509/2018, sp. zn. DSH/25878/2018/Bře, o dopravním přestupku,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 30. 1. 2019 č. j. MSK 123509/2018, sp. zn. DSH/25878/2018/Bře žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Nový Jičín, oddělení přestupkových agend ze dne 18. 7. 2018 č. j. OSČ/49548/2018, sp. zn. OSČ/50971/2017-PD 497/2017/Wit. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným z přestupku, kterého se měl dopustit tím, že dne 7. 7. 2017 v 11:56 hod. v katastru obce Starý Jičín – Dub mimo obec na pozemní komunikaci, a to na silnici I. třídy č. 48 v km 8,1 ve směru jízdy od obce Hranice směrem na obec Nový Jičín jako řidič při řízení motorového vozidla tov. zn. Ford Mondeo, RZ X překročil nejvyšší povolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem mimo obec (90 km/h) nejméně o 33 km/h, neboť prokazatelně nejnižší hodnota jeho rychlosti jízdy činila 123 km/h. Žalobce měl tímto jednáním porušit ust. § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů („zákon o silničním provozu“) a spáchat tak přestupek z nedbalosti podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 tohoto zákona, za který mu byla uložena pokuta 2 500 Kč. Zároveň byl žalobce zavázán k náhradě nákladů správního řízení ve výši 1 000 Kč.
2. Žalobce podal proti shora uvedenému rozhodnutí včasnou žalobu, v níž uvedl, že nerozporuje, že v danou dobu byl ztotožněn jako řidič předmětného vozidla a vozidlo řídil, tak jak uváděl v průběhu správního řízení. Žalobní body shrnul do dvou okruhů, přičemž první nazval „Nekonzistence – nevěrohodnost podkladového spisového materiálu a způsob nakládání s tímto“ a „Nepřezkoumatelnost – procesní pochybení správních orgánů obou stupňů, když tyto se nedostatečně či vůbec vypořádaly s námitkami žalobce“. Žalobce vytýkal správnímu orgánu I. stupně, který nejprve jej seznámil s podklady rozhodnutí a teprve potom provedl dokazování. Takový postup je pro žalobce nelogický a nedává žádný smysl. Podle žalobce se nelze seznamovat s podklady pro vydání rozhodnutí před jejich provedením. Došlo tak ke zkrácení jeho procesních práv v důsledku bezdůvodného postupu a jednalo se o zvlášť správního orgánu. Důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí je také jeho nepřezkoumatelnost, neboť v tomto směru žalovaný nijak své rozhodnutí neodůvodnil a jeho námitky nijak nevyvrátil. Dále žalobce zpochybnil věrohodnost předložených důkazních prostředků, neboť z nich nevyplývá věrohodný závěr, že došlo ke skutku, ze kterého byl obviněn. Také s těmito námitkami se správní orgány dostatečně nevypořádaly, v důsledku čehož svá rozhodnutí zatížily vadou nepřezkoumatelnosti. Podle žalobce měl policejní orgán zachovat takový postup, aby byly vyloučeny pochybnosti o průkaznosti podkladového důkazního materiálu, tedy zejména záznam o přestupku. Tyto námitky žalobce nebyly pouhou hypotézou, jak uvedl žalovaný; jednalo se o jeho uplatněné námitky, které byl žalovaný dokazováním povinen vyvrátit. Žalobce namítal, že postup, kdy je záznam z měřicího zařízení stažen na přenosné zařízení (flashdisk či jinak) a částečně vytištěn a ze zařízení vymazán, nemůže důkazně obstát. Podle žalobce měla získaná data obsahovat doložku konverze ve smyslu zákona o elektronických komunikacích, popř. digitální certifikát, který prokazuje věrohodnost a kvalitu podaných dat. V opačném případě může jakákoliv osoba, která přijde do styku s podklady získanými z měřicího zařízení, tyto podklady snadno zmanipulovat. Lehce nadprůměrně zdatný uživatel počítače dokáže během pár minut práce podklad libovolně upravit. Jediným spolehlivým postupem, který zajistit neměnnost dat, je strojový digitální certifikát, který je připojen k vytvořenému souboru v okamžiku jeho vytvoření. Ve spisové dokumentaci není doložena žádná doložka podle ust. § 69a zákona č. 499/2004 Sb.

a její dodatečné vytvoření by dle žalobce rozhodně věrohodnosti hlavního důkazního prostředku nepřispělo. Žalobce nesouhlasí s odůvodněním rozhodnutí správního orgánu I. stupně v tom, že mu bylo policejním oddělením sděleno, že k manipulaci s podkladovými daty nemůže dojít. Takové odůvodnění je dle žalobce nedostatečné a nepravdivé, neboť změna podkladových materiálů je velmi jednoduchá, k čemuž sám připojil pozměněný podkladový materiál, podle kterého jel 146 km/hod. Z uvedených důvodů se žalobce domáhal, aby napadená rozhodnutí žalovaného i správního orgánu I. stupně byla zrušena a žalobci přiznána náhrada nákladů řízení.

3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby žalobce jako nedůvodné.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 1. 2019 č. j. MSK 123509/2018, sp. zn. DSH/25878/2018/Bře a z připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího, jakož i z obsahu správního spisu Městského úřadu Nový Jičín, odboru správních činností, oddělení přestupkových agend sp. zn. OSČ/50971/2017-PD 497/2017/Wit a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti, které mají vztah k jednotlivým žalobním bodům uvedeným v žalobě žalobce:
 - podle úředního záznamu Dopravního inspektorátu Policie ČR v Novém Jičíně ze dne 31. 7. 2017 vykonávala hlídka Dopravního inspektorátu Policie ČR Nový Jičín dne 7. 7. 2017 výkon služby se zaměřením na dodržování nejvyšší dovolené rychlosti jízdy mimo obec. Měření rychlosti bylo prováděno silničním radarovým rychloměrem RAMER 10C se záznamovým zařízením umístěným ve služebním vozidle v civilním provedení Škoda Octavia. V 11:56 hod na 8,1 km na silnici č. I/48 v katastru obce Starý Jičín – Dub ve směru na obec Nový Jičín byla změřena rychlost žalobce, který řídil vozidlo Ford Mondeo BA 7, RZ X rychlostí, která činila 127 km/hod. Úřední záznam obsahuje číslo snímku 1808. Žalobci bylo sdělení překročení nejvyšší dovolené rychlosti jízdy 90 km/hod a po odečtu odchylky 123 km/hod a bylo mu sděleno, že je podezřelý ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu. Bylo sepsáno oznámení o přestupku, se kterým byl žalobce seznámen a k němuž se odmítl vyjádřit i podepsat jej. Při silniční kontrole se choval arogantně a po vrácení dokladů odjel. K záznamu o přestupku je připojena fotodokumentace s údajem rychlosti vozidla 127 km/hod, datum a čas 7. 7. 2017 11:56:16 hod, údaj o nejvyšší povolené rychlosti, číslo snímku z měřiče a výrobní číslo tohoto zařízení a údaje GPS délky a šířky. V příloze je také dostatečně čitelná registrační značka žalobcova vozidla X;

- z oznámení přestupku vyplněného na místě kontroly, že obsahuje údaje o výše uvedeném přestupku. Ze záznamu je zjištěné, že jej žalobce nepodepsal ani se nijak k danému přestupku nevyjádřil;
 - dne 31. 7. 2017 vyhotovil Dopravní inspektorát Policie ČR Nový Jičín oznámení přestupku, které postoupil Městskému úřadu Nový Jičín, odboru správních činností, oddělení správních deliktů;
 - dne 7. 6. 2018 vydal správní orgán I. stupně oznámení o zahájení správního řízení a poučení o možnosti vyjádřit k podkladům pro vydání rozhodnutí, které doručil žalobci a v němž mu zároveň oznámil termín 18. 7. 2019 v 14:00 hod, kdy se bude moci seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim, přičemž současně bude ve věci provedeno dokazování;
 - ze záznamu o seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 18. 7. 2018, že správní orgán I. stupně provedl dokazování obsahem svého správního spisu. Žalobce poté, co do spisu nahlédl a pořídil si kopii spisu vlastním fotografickým zařízením, měl možnost se vyjádřit k podkladům rozhodnutí, k čemuž uvedl, že se nyní k věci vyjadřovat nebude a že se vyjádří po poradě s právníkem. Dále uvedl, že návrhy na dokazování momentálně nemá a že zmocněnce zatím nezvolil.
6. Součástí správního spisu je rozhodnutí Městského úřadu Nový Jičín, odboru správních činností, oddělení přestupkových agend ze dne 18. 2. 2018 o přestupku žalobce a odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí ze dne 6. 8. 2018. O tomto odvolání, jak již bylo výše uvedeno, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.
7. Krajský soud považuje za vhodné připomenout, že napadené rozhodnutí přezkoumal v rámci žalobních bodů souladu s dispoziční zásadou vyplývající z ust. § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. V napadeném rozhodnutí nezjistil přitom takové vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez návrhu, nebo které by způsobovaly jeho nicotnost (ust. § 76 s. ř. s.). Žalobce nesouhlasil s postupem správního orgánu I. stupně v tom, že jako účastník řízení byl nejprve seznámen s podklady rozhodnutí a že teprve poté bylo provedeno dokazování. Dle žalobce „se nelze seznamovat s podklady pro vydání rozhodnutí před jejich provedením“. Žalobce v tom spatřoval zkrácení svých procesních práv; tento postup byl nedůvodný a jednalo se o zvlášť správního orgánu. Podle žalobce takový postup je důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí pro jeho nepřezkoumatelnost; v tomto směru žalovaný nijak nevyvrátil jeho námitky a nezdůvodnil je. Krajský soud musí k tomuto žalobnímu tvrzení především poukázat na odvolání žalobce, ve kterém namítal, že při jednání před orgánem I. stupně konaném 18. 7. 2018 byl seznámen s podklady pro vydání rozhodnutí a že jako řidič výslovně sdělil, že se k podkladům vyjádří po poradě s právníkem. Správní orgán I. stupně však postupoval tak, že mu to neumožnil, neboť ještě tentýž den ve věci vydal rozhodnutí. Odepřel mu tak právo na spravedlivý proces a jeho procesní práva mu zkrátil. Žalobce tedy vytýkal v odvolání správnímu orgánu I. stupně, že mu neumožnil poradu s právníkem a namísto toho vydal rozhodnutí. Na tuto odvolací námitku pak reagoval žalovaný tak, že v projednávané věci se jedná o skutkově jednoduchou věc, kdy nebyly od okamžiku zahájení řízení do spisu vkládány žádné nové skutečnosti a že žalobce neuvedl žádná tvrzení ani žádné důkazní návrhy. Dále žalovaný k tomu dodal, že práva žalobce nebyla nijak krácena, neboť své námitky může, jakožto obviněný z přestupku uplatnit kdykoli v průběhu řízení a tedy i před žalovaným, jakožto odvolacím orgánem.

Žalobce tedy v odvolání nevytýkal procesní postup správního orgánu I. stupně v tom, že by byl jako účastník řízení nejprve seznámen s podklady pro rozhodnutí a teprve poté bylo provedeno dokazování, jak tvrdí nyní v podané žalobě. Podle ust. § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal. Ze záznamu o seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 18. 7. 2018 vyplynulo, že správní orgán I. stupně nejdříve provedl důkaz čtením obsahu dosavadního správního spisu a že žalobce poté, kdy do spisu nahlédl a pořídil si jeho fotokopii, měl možnost se k těmto podkladům vyjádřit a navrhnout případně dokazování, na což reagoval tak, že se k věci vyjadřovat nebude a že se vyjádří po poradě s právníkem. Záznam také obsahuje informaci o tom, že žalobce byl správním orgánem I. stupně obeznámen o tom, že dokazování bylo ukončeno a že ve věci bude vydáno rozhodnutí, které mu bude doručováno na jím určenou adresu. Správní orgán tedy postupoval zcela v souladu s výše citovaným ust. § 36 odst. 3 správního řádu, tak že žalobce nejprve seznámil s dosavadním stavem řízení, tedy provedl listinné důkazy, které měl v této fázi řízení k dispozici a poté dal žalobci možnost, aby se k nim vyjádřil, čehož žalobce nevyužil. Žalovaný na námitky žalobce uvedené v odvolání adekvátním způsobem také reagoval; nemohl přitom hodnotit výše uvedenou žalobní námitku ohledně postupu správního orgánu I. stupně v tom smyslu, v jakém nebyla podána v odvolání, ale teprve v žalobě samotné. Žádné procesní vady zakládající nepřezkoumatelnost jeho rozhodnutí, jak se žalobce nesprávně domníval, se nedopustil. Na okraj krajský soud poznamenává, že žalobce se přestupku dopustil dne 7. 7. 2017 a s podklady pro vydání rozhodnutí byl seznámen až dne 18. 7. 2018. Měl tedy dostatečný časový prostor pro to, aby mohl realizovat poradu s právníkem, příp. se nechat právně zastoupit. Z uvedených důvodů je žaloba v této části nedůvodná.

8. V další části žalobce poukázal na to, že v odvolacím řízení namítal nesprávnost postupu, jakým byly získány jednotlivé podklady pro zahájení řízení o přestupku. Postup, kdy je podle žalobce jakýsi záznam z měřicího zařízení stažen na přenosné zařízení, tj. flashdisk či jinak a následně vytištěn a je ze zařízení vymazán, nemůže podle něj důkazně obstát. Již při vytvoření těchto dat by mělo být technicky zabezpečeno, aby obsahovala doložku konverze ve smyslu zákona o elektronických komunikacích, příp. digitální certifikát prokazující jejich neměnnost a validitu. V opačném případě může jakákoliv osoba tyto podklady snadno zmanipulovat. Ve shodě s žalovaným i správním orgánem I. stupně musí k této žalobní námitce krajský soud konstatovat, že český právní řád neukládá správním orgánům Policie ČR povinnost převádět data z měřiče rychlosti do analogové podoby anebo je následně opatřovat doložkou konverze. Podstatné totiž pro projednávanou věc je to, že rychlost vozidla žalobce byla měřena silničním radarovým rychloměrem RADAMER 10C, na které byl vydán ověřovací list č. 76/17, v němž je vyznačena platnost ověření do 5. 4. 2018 a jednalo se tedy v době měření rychlosti vozidla žalobce o zařízení nepochybně způsobilé. Tento ověřovací list je součástí správního spisu správního orgánu I. stupně, stejně tak jako osvědčení vydané Policií ČR, Krajským ředitelstvím policie Moravskoslezského kraje dne 2. 6. 2016 J. G. o způsobilosti k ovládání mimo jiné i měřiče rychlosti použitého měřidla RAMER 10C, který s dalším policistou vykonával kontrolu měření rychlosti vozidla žalobce dne 7. 7.

2017. Na tyto námitky přiléhavě reagoval i žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí tak, že důvěryhodnost podkladů nebyla v řízení namítána; žalobce nepochybně měl možnost své námitky uplatnit v rámci seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí, což neučinil. I krajský soud se shoduje s odůvodněním žalovaného v tom, že policejní podklady jsou zcela standartní a dostatečně prokazují přestupek žalobce a že postup, kdy se výstup z měřiče vytiskne a založí do spisu, je běžnou praxí a že poskytuje dostatek informací pro dokazování v přestupkovém řízení, pakliže tento výstup není relevantním způsobem zpochybněn. V opačném případě by bylo na místě doplnit dokazování výslechem zasahujících policistů, což v daném případě, kdy žalobce v průběhu celého správního řízení výsledek měření nijak nezpochybňoval a namítal pouze možnost manipulace při převádění dat z měřiče, by bylo důkazem nadbytečným. Krajský soud proto uzavírá, že i v této části je žaloba nedůvodná.

9. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud žalobu žalobce jako nedůvodnou v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, přičemž v této věci rozhodl bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle § 51 odst. 1 s. ř. s.
10. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 9. dubna 2020

JUDr. Petr Indráček

samosoudce